Ensemble Methods

שרון מלטר, אתגר 17

2024 באוגוסט 10

רקע

נניח שיש לנו מספר מודלים לקלסיפיקציה או רגרסיה. אנחנו יודעים איך להשתמש בכל אחד כשלעצמו, אך מה אם ניתן להשיג תוצאות טובות יותר אם נשלב אותם?

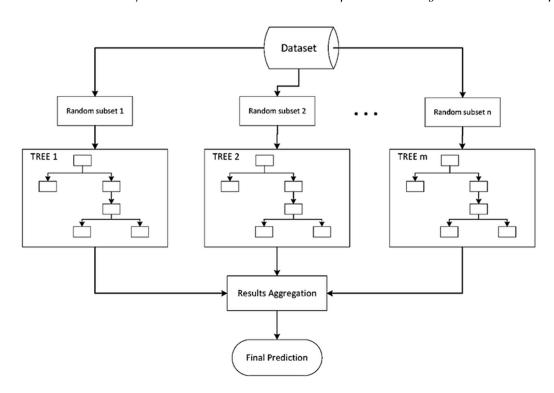
המחלקה לפי הדוגמיות בשיטת את במספר מודלים להשתמש להשתמש ליתן לפי המחלקה, ניתן להשתמש במספר מודלים ולסווג את הדוגמיות לפי המחלקה בא מספר המחלקה ביותר. המוער: של מספר המחלקה ביותר. המספר המחלקה ביותר. המספר המחלקה ביותר. המספר המחלקה ביותר של המספר המחלקה ביותר. המחלקה ביותר ביותר ביותר המחלקה ביותר בי

- ניתן לשפר דיוק.
- משתמשים בסוגים שונים של אלגוריתמים.
  - מימוש פשוט.
  - נדרש מספר מועט של פרמטרים.
  - .overfitting י ניתן להקטין קורלציה ו־

BAGGing (Bootstrap Aggregating) 2

בהינתן N דוגמיות מסווגות, מתוכן נבחר מספר מספר $i\in\{0,...,n\}$ כלומר, נבחר n תתי קבוצות ממסד הנתונים, עם חזרה, ולכל תת־קבוצה $i\in\{0,...,n\}$ נאמן מודל סיווג C_i . בשביל הסיווג הכללי עבור דוגמית חדשה, נספור את כמות ההצבעות מכל C_i ונבחר במחלקה שקיבלה את מספר הקולות הגבוה ביותר. ומה עם רגרסיה! – לוקחים את ממוצע הערכים של הרגרסורים (:

כל התהליך היפה הזה מכונה BAGGing. להלן שרטוט המציג אותו ואת חתיכותו;

הסבר: בהינתן מסד נתונים, בוחרים ממנו n קבוצות של דוגמיות. כל אחת מועבר למודל אחר (עץ אחר) ולבסוף משתמשים בכל הפלטים של אותם מודלים על מנת לסווג דוגמיות. מעבר ליופי, יש ב־ BAGGing מספר יתרונות;

- ניתן לייעל את ביצועי המודלים שמשתמשים בהם כאשר אינם יציבים. כלומר, כאשר שינויים קטנים ב־ $training\ data$
  - .overfitting הגישה מפחיתה variance (שונות) כלומר ניתן להפחית
    - פשוט לממש:)

O: אך יש גם חסרונות

- ייתכן bias (הטיה) משמעותי אם לא ממדלים את אופן השימוש במודלים האחרים כיאות, למשל הענקת מספר קטן מדי של דוגמיות למודלים, כך שרבים מהם לא מבינים את מורכבות הנתונים. במקרה זה נקבל underfitting
  - ייתכן שזמן החישוב יהיה יקר (מאחר שמשתמשים במספר מודלים)

BAGGing הינו לא המודל היחיד עם אותה הגישה. אולי ניתן קצת לשנות את המימוש:

Random Forest 3

(!) עם טוויסט BAGGing אהו מודל שניתן לחשוב עליו כאל

 $Random\ Forest$ ב- $BAGGing\ לכל תת מסווג / רגרסור תלוי בכל הפיט'רים של הדאטה. לעומת זאת, ב־ <math>m$ פיט'רים מסווג / המודלים מקבלים דוגמיות ביחס לסלקציה רדנומלית של פיט'רים. כלומר, כל עץ מקבל דוגמיות עם m פיט'רים המודלים מקבלים דוגמיות. לרוב מגדירים m או $m=\log_2 d$ או $m=\sqrt{d}$ כאשר m הוא מספר הפיט'רים (המימד של מרחב הקלט)

שימו לב שבגישה זו אין קיצוץ, כלומר אנו בוחרים את הפיט'רים לכל מודל שרירותית ולא זורקים אותם.

ועכשיו לשיפוט. יתרונות:

- שיטה זו עובדת טוב אם לכל עץ יש אחוז שגיאה נמוך באופן יחסי.
  - השיטה מקטינה קורלציה בין עצים.
    - .overfitting מקטינה •
- ניתן להשתמש בה כדי לזהות את הפיט'ר החשוב ביותר מבין הקיימים.
  - השיטה גמישה (ניתן לבצע שינויים רבים ובאופן פשוט)

חסרונות;

- השיטה יכולה להיות איטית, מאחר שמשתמשים במספר עצים. באופן כללי, ככל שמספר העצים גדל, האלגוריתם מאט והופך לפחות אפקטיבי.
  - m המתאים לדאטה, m השיטה רגישה לבחירת ה־m המתאים לדאטה, m

עד כאן דיבורים. בואו נראה מה הבנו עם **שאלה!**

4 חידה

הוכיחו שבשיטת ה־ BAGGing, כאשר גודל הדוגמית (דוגמית יכולה להיות נתון אחד או יותר) הוא n=N כאשר מספר הדוגמיות שמקבל כל תת־מודל שווה למספר הדוגמיות הכולל, לפחות 63% מהדוגמאות המקוריות מופיע בדאטה של תת מודל כלשהו. (ולא 100% מכיוון שהבחירה הינה עם חזרה) הוכחה בדף הבא.

הוכחה:

נניח שנתוני האימון שלנו הם $S=\{(x_i,y_i)|i=1,...,n\}$ ואנו בוחרים מתוך חדוגמיות, ללא סדר ועם חזרה. $S=\{(x_i,y_i)|i=1,...,n\}$ מכיוון שבמשך S פעמים נניח ש־ S_i היא התוצאה. ההסתברות שדוגמה S_i לא מופיעה ב־ S_i היא התוצאה. ההסתברות שדוגמה מבין S_i אפשרויות. לאחר מכן נקבל כי־ נבחרת ל־ S_i דוגמית אחת באופן רנדומלי מבין S_i אפשרויות.

$$(1-\frac{1}{n})^n \approx e^{-1} \approx 0.37$$

 S_i כלומר בערך 37% מהדאטה לא נמצאת ב־

עד כאן שיח תאורטי, בואו נראה מימוש בקוד (יאיי!)

Random Forest מימוש 5

```
from sklearn.ensemble import RandomForestClassifier

RFclassifier = RandomForestClassifier(n_estimators=3, max_depth=4, random_state=42)
RFclassifier.fit(X_trainset, y_trainset)
```

```
RandomForestClassifier
RandomForestClassifier(max_depth=4, n_estimators=3, random_state=42)
```

כאן אנו משתמשים במודל מר $Random\ Forest$ מר ומתאימים אליו את אנו מאר מר $Random\ Forest$ נמצא את דיוק המודל;

```
y_pred = RFclassifier.predict(X_testset)
print("DecisionTrees's Accuracy: ", metrics.accuracy_score(y_testset, y_pred))
```

DecistionTree's Accuracy: 0.966666666666667 הפלט:

נחמד. אבל עבור אותה דאטה, ניתן להשיג גם דיוק של 98.33% מעצי החלטה. ננסה לשפר את המימוש בעזרת $cross\ validation\ cross\ validation$

```
from sklearn.ensemble import RandomForestClassifier
from sklearn.model_selection import KFold
from sklearn.model_selection import cross_val_score

kf = KFold(n_splits=5, shuffle=True, random_state=42)

n_estimators = np.arange(1, 100, 10)

for val in n_estimators:
    score = cross_val_score(RandomForestClassifier(n_estimators= val, random_state=print(f'Average score({val}): {"{:.3f}".format(score.mean())}')

Average score(1): 0.914
Average score(21): 0.950
Average score(21): 0.993
Average score(31): 0.986
Average score(41): 0.986
```

```
n_estimators_range = np.arange(3, 100, 1)
depths = [2,3,4,5,6]

for val in range(20):
    n = np.random.choice(n_estimators_range)
    d = np.random.choice(depths)
    score = cross_val_score(RandomForestClassifier(n_estimators= n, max_depth=d, random_state= 42),
    print(f'n_estimators={n}, max_depth={d} Average score({val}): {"{:.3f}".format(score.mean())}')

n_estimators=6, max_depth=6 Average score(3): 0.943
    n_estimators=25, max_depth=3 Average score(4): 0.986
    n_estimators=59, max_depth=3 Average score(5): 0.914
    n_estimators=58, max_depth=2 Average score(6): 0.857
    n_estimators=59, max_depth=2 Average score(7): 0.857
    n_estimators=24, max_depth=5 Average score(8): 0.979
```

הסבר: בוחרים באופן רנדומלי עומקים ומספר תתי־מעריכים ובודקים מהו הדיוק המתקבל עבור אותו זיווג.